LEEUWARDER COURANT
09 mei 2014, pag. 2

HIPPE GASTEN

Je kunt niet jong genoeg beginnen met muziek. Pop voor kinderen in de groei: het is een groeimarkt.
Jacob Haagsma

MINIDISCO

DIRK SCHEELE

DE GROEIMARKT VAN kinderpop

Kinderen: dankbaar publiek is het. Ze zijn nog niet voorgeprogrammeerd door hun eigen of andermans verwachtingen, ze reageren zo leuk direct en spontaan. En je bent na een optreden weer keurig op tijd thuis.

Toch zijn er weinig muzikanten die van meet af aan de diepgewortelde wens hebben: hee, ik ga muziek voor kinderen maken, ik word kinderpopster. Bijna allemaal begonnen ze in 'gewone' bandjes, voor grote mensen. Kapitein Winokio, oftewel de Belgische kinderheld Winok Seresia, speelde begin vorig decennium in de band Wawadadakwa, ooit nog op actief op Oerol. Jan van der Plas, een van de mensen achter Minidisco, had een leuk gitaarbandje: Les Zazous. Die deelden het boekingskantoor met Whroumm, de band van Dirk Scheele, nu misschien wel de bekendste kinderpopster van het land. En de mannen van Hippe Gasten hebben ook zo hun sporen verdiend in het bandjeswezen.

Hoe kom je dan toch bij de jeugdiger doelgroepen terecht? Bij Dirk Scheele komt het door zijn werk als muziektherapeut. Wat voor verstandelijk gehandicapte kinderen werkt, bleek ook doeltreffend voor alle jonge mensjes. „Het was niet zo'n overstap, ik maakte voor die doelgroep al wel eens liedjes. Over tanden poetsen, de dagen van de week, dat soort basale dingen. Dat sloeg heel erg aan, dus heb ik in eigen beheer wat uitgebracht.'' En het duurde niet lang eer er een grote platenmaatschappij, die een gat in de markt rook, op de stoep stond. „Die hadden mijn muziek gehoord in een kinderdagverblijf. Net een sprookje, hè?''

Dat gat in de markt signaleerde ook Didi Dubbeldam, toen ze in een vakantiepark in Spanje werkte. Daar zag ze de flink toenemende behoefte aan dansmuziek voor kinderen. Ze belde haar dorpsgenoot uit Katwijk, Jan van der Plas - „Ik was de enige muzikant die ze kende.'' Het duo ging aan de slag en van het een kwam uiteindelijk het ander. Niet alleen een relatie die twee kinderen opleverde, maar ook een bloeiend bedrijf voor kinderen. Dat is Minidisco, leuke liedjes op een dansbeat.

RAMMSTEIN

Van der Plas, ook betrokken bij de oprichting van de Rockacademie in Tilburg, en Dubbeldam besloten zich op hun nieuwe onderneming te concentreren. Met succes. *Theo Theo* werd meteen een hit, die het zelfs tot de Mega Top Honderd schopte. En nu verschijnen hun liedjes in zes, zeven talen door heel Europa.

Nu heeft Van der Plas duidelijk profijt van zijn achtergrond als bandjesman (en, wat de teksten betreft, als afgestudeerd Neerlandicus). „In de recensies van Les Zazous ging het vaak over pakkende gitaarliedjes, pakkende refreinen, vrolijke sfeer. Zo schrijf ik nog steeds. Het is alleen anders gearrangeerd, dat is het verschil.'' Sterker nog. „Op onze eerste plaat stonden veel oude Zazous-liedjes, met een Nederlandstalige tekst.''

Bij Minidisco staat voorop dat de doelgroep op de nummers een dansje op moet kunnen doen. „Dus een vierkwartsbeat, niet te snel. Er moet een pakkende tekst zijn, op een pakkende melodie.'' En het mag best een beetje stevig zijn. Minidisco rockt meer dan, zeg, Kinderen voor Kinderen. „Het verbaast me altijd dat kinderen het steviger werk ook leuk vinden. Het mag best op een bepaalde manier heel uitgesproken zijn, zoals Rammstein. Als er maar een goed verhaal in zit, daar houden ze van.''

Het bedrijf maakt ook muziek voor de peuterdoelgroep, zo tussen anderhalf en vier jaar. Maar de hoofdmoot is voor tussen de twee en acht, of negen als ze op het platteland wonen. „Daar stappen ze wat later over naar reguliere pop.''

Bij Dirk Scheele, die cd's maakt, veel optreedt en ook nog zijn eigen televisieprogramma op Nickelodeon heeft, loopt het van circa twee tot zeven jaar, al krijgt hij ook graag complimenten van de ouders. „Het is tof als die het ook leuk vinden, zeker als zo'n cd mee moet in de auto naar Zuid-Frankrijk en weer terug.'' Het musiceren kreeg hij in zijn bandjes wel onder de knie („de boel aan het swingen krijgen''), maar van zijn werk als muziektherapeut leerde hij het belangrijkste: contact maken.

„Dat is altijd mijn grote interesse geweest, daarom ben ik ook muziektherapeut geworden. Wat kun je nou nog meer met muziek doen dan alleen uitvoeren en iets moois maken? Wat kun je laten gebeuren? Door muziek kun je contact maken met zwaar autistische kinderen, die je anders heel moeilijk kunt bereiken. Met kinderen zonder verstandelijke beperking lukt dat ook, en daar speel ik mee in mijn voorstellingen. De boel opbouwen, de kinderen dingen laten doen. Een beetje spelen met de muziek, een beetje prikkelen, leuke, verrassende geluidjes maken. En aan het einde is het dansen en feesten.''

> Minidisco rockt meer dan Kinderen voor Kinderen

KINDERFILOSOFIE

Scheele maakt nog altijd stiekem muziek voor volwassenen, in coverband Guitar Fever. Maar het spelen voor de jeugdige doelgroep, nou. „Dat is zo ontzettend leuk. Ze laten meteen merken wat ze ervan vinden, en je sleept ze zo mee.''

Dat vindt Jon van den Elsen, zanger van Hippe Gasten, ook. De doelgroep van zijn band is ietsje ouder, van ongeveer zeven tot een jaar of elf. „We komen uit de hoek van de stevige rockbands, en dat zijn we eigenlijk nog steeds.'' Het mag bij hem ook wel over verliefdheden gaan, of over pesten, of over anders zijn. Sterker nog, dat is de titel van de nieuwe cd van Hippe Gasten, *Anders* (Dirk Scheele zingt er een liedje op mee). „We willen niet belerend zijn, maar stiekem willen we wel proberen de mensen aan het denken te zetten'', zegt Van den Elsen.

Zijn teksten hebben best een diepere lading. „Kinderfilosofie.'' Goede, herkenbare teksten, Jan van der Plas en Dirk Scheele zeiden het ook al, zijn heel belangrijk om het meer of minder piepjonge publiek mee te krijgen. Je moet wel wat meer uitleggen. „En dat snappen sommige volwassenen weer niet. Dan lees je in een recensie, als we op een festival spelen of zo, dat we te uitleggerig zijn. Maar daar is over nagedacht! Je moet rekening houden met je doelgroep, die staat er lekker blanco in'', zegt de frontman van Hippe Gasten. En toch, hè. „Het draait om de kinderen, maar stiekem geniet je ook van de reacties van volwassenen.''

Het is niet eens zo dat het gemakkelijker is om jong publiek mee te krijgen, weet Van den Elsen. „Net als bij volwassenen het geval is, geven lang niet alle kinderen om muziek. Laatst stonden we op een heel groot terrein voor iets van elfhonderd kinderen van vijftig scholen. Probeer die maar eens allemaal te boeien.'' Maar de kids die je hebt die houd je. „We stomen ze graag klaar voor de rock-'n-roll. Dat is onze missie.''

> Het is tof als ouders het ook leuk vinden, als de cd mee moet in de auto

Dirk Scheele speelt zondagmiddag in Theater Sneek de voorstelling *Op de boerderij*.

Hippe Gasten spelen op 23 mei op het Fries Straatfestival in Leeuwarden.